

STRESZCZENIE

Rozprawa doktorska pt. „,Uwarunkowania przekazu wiary we współczesnej rodzinie. Studium teologicznomoralne” została poświęcona refleksji nad głęboką i niezwykle aktualną tematyką przekazu wiary w rodzinach katolickich, stanowiąc próbę odpowiedzi na pytanie, jakie podmioty i czynniki odgrywają kluczową rolę w tym procesie w kontekście współczesnych wyzwań. W obliczu postępującej sekularyzacji, globalizacji oraz postmodernistycznego relatywizmu rodzina katolicka, jako podstawowa wspólnota życia i wiary, staje wobec szczególnej misji i odpowiedzialności. Centralnym pytaniem badawczym było: Jakie podmioty i czynniki wpływają na przekaz wiary we współczesnej rodzinie? Zaś hipoteza zakładała, że główną rolę w tym procesie odgrywają rodzice, których świadectwo życia religijnego ma istotny wpływ na stosunek dzieci do wiary.

Wiara, rozumiana jako dar i zadanie, była przedmiotem szczegółowej analizy, której celem było ukazanie jej biblijnych oraz patrystycznych korzeni, a także współczesnych interpretacji teologicznych. W kontekście rodziny wiara jawi się nie tylko jako przekazywanie doktryny, lecz przede wszystkim jako żywa więź z Bogiem i Jego Kościołem urzeczywistniania we wzajemnej miłości, modlitwie i codziennym świadectwie życia rodzinnego. Rodzina katolicka, zanurzona w misterium Trójcy Świętej, staje się domowym Kościołem, przestrzenią, w której dzieci uczą się nie tylko podstawowych prawd wiary, lecz także przebaczenia, ofiarności i miłości bliźniego.

Analiza kondycji współczesnych rodzin ukazuje wyzwania, przed którymi stają w zsekularyzowanym świecie. Kryzys więzi rodzinnych, zmieniające się w przestrzeni społecznej modele rodziny, a także wpływ masowej kultury i mediów społecznościowych w istotny sposób wpływają na proces wychowania w duchu chrześcijańskim. W rodzinach, w których rodzice żyją wiarą autentycznie i głęboko, dzieci mają większą szansę przyjąć chrześcijańskie wartości jako fundament swojego życia. Badania podkreślają, że wspólne życie sakramentalne, modlitwa oraz codzienne doświadczenie miłości i jedności tworzą środowisko, w którym młode pokolenie uczy się przeżywania wiary w sposób naturalny i integralny.

Praca uwypukla także rolę Kościoła w procesie wspierania rodzin w ich misji ewangelizacyjnej. Zadaniem Kościoła jest nie tylko sprawowanie sakramentów czy katecheza szkolna, ale także troska o permanentną formację rodziców i małżonków. Podkreślono potrzebę umacniania wspólnot parafialnych jako przestrzeni wsparcia i towarzyszenia rodzinom na różnych etapach ich życia. Kościół, w swojej misyjnej trosce, powinien integrować i wspierać

wszystkie rodziny, w tym te przeżywające trudności, aby umożliwić im wypełnianie ich powołania jako świadków Chrystusa w świecie.

Dysertacja ukazuje rodzinę katolicką jako niezastąpioną w kształtowaniu serc i sumień młodych pokoleń. Przekaz wiary nie ogranicza się jedynie do nauczania, lecz wymaga codziennego życia w zgodzie z Ewangelią, co stanowi dla dzieci najbardziej przekonujące świadectwo. W obliczu wyzwań współczesności, takich jak indywidualizacja życia, rozpad więzi czy wpływ materializmu, rodzina katolicka jawi się jako ostoja wartości, które budują zarówno wspólnotę Kościoła, jak i społeczeństwo oparte na godności człowieka i dobru wspólnym.

Główne osiągnięcie pracy stanowi uzasadnienie, dlaczego rodzice pełnią najważniejszą rolę w przekazie wiary we współczesnych rodzinach oraz jak świadectwo ich życia oddziałuje pozytywnie na efektywność przekazu wiary. Wyniki analiz teologicznych i społecznych wskazują, że dzieci wychowywane w atmosferze miłości, troski i wrażliwości chętniej przejmują wiarę katolicką jako swój sposób realizacji życia duchowego i zachowują więź z Tradycją Kościoła. Jednocześnie praca zwraca uwagę na potrzebę dalszych badań nad wpływem mediów, przemian kulturowych i relacji międzypokoleniowych na proces przekazu wiary. Rozprawa kończy się zachętą do troski o autentyczne świadectwo chrześcijańskie w rodzinach oraz do pogłębienia refleksji nad metodami duszpasterstwa, które mogłyby lepiej odpowiadać na potrzeby współczesnych rodzin.

Michał Płaneta